

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EU) 2016/445**af 14. marts 2016****om udøvelsen af de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten (ECB/2016/4)**

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 3, artikel 6 og artikel 9, stk. 1 og 2,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, navnlig artikel 89, stk. 3, artikel 178, stk. 1, artikel 282, stk. 6, artikel 327, stk. 2, artikel 380, artikel 395, stk. 1, artikel 400, stk. 2, artikel 415, stk. 3, artikel 420, stk. 2, artikel 467, stk. 3, artikel 468, stk. 3, artikel 471, stk. 1, artikel 473, stk. 1, artikel 478, stk. 3, artikel 479, stk. 1 og 4, artikel 480, stk. 3, artikel 481, stk. 1 og 5, artikel 486, stk. 6 og artikel 495, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 650/2014 af 4. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for de oplysninger, der skal meddeles af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾, navnlig artikel 2 og Bilag II,

under henvisning til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 af 10. oktober 2014 om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter ⁽⁴⁾, navnlig artikel 12, stk. 3, og artikel 23, stk. 2, samt artikel 24, stk. 4 og 5,

under henvisning til den offentlige høring og analyse, som er foretaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1024/2013,

under henvisning til forslag fra Tilsynsrådet, godkendt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1024/2013, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) har beføjelse til at vedtage forordninger i henhold til artikel 132 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Endvidere er ECB tillagt lovgivningsmæssige beføjelser, i det omfang det er nødvendigt for at gennemføre specifikke opgaver vedrørende politikker hvad angår tilsyn med kreditinstitutter, i medfør af traktatens artikel 132 og artikel 34 i statuttet for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuttet«) ved en henvisning til ESCB-statuttens artikel 25.2.
- (2) For så vidt angår tilsynskrav for kreditinstitutter indeholder EU-lovgivningen bestemmelser om de valgmuligheder og skøn, som de kompetente myndigheder kan udøve.
- (3) ECB er den kompetente myndighed i de deltagende medlemsstater, som fastsat i relevant EU-ret, med henblik på udførelsen af sine mikroprudentielle opgaver inden for rammerne af Den Fælles Tilsynsmekanisme (SSM) i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013, for så vidt angår kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante i overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 4, og del IV og artikel 147, stk. 1, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁵⁾. ECB har derfor alle de beføjelser og forpligtelser, som tilkommer de kompetente myndigheder i henhold til relevant EU-ret. ECB har navnlig beføjelse til at udøve de valgmuligheder og skøn, der gives i henhold til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1

⁽³⁾ EUT L 185 af 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 11 af 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

- (4) ECB udfører sine tilsynsmæssige opgaver inden for SSM, hvilket bør sikre, at Unionens politik vedrørende tilsyn med kreditinstitutter gennemføres på en konsekvent og effektiv måde, at det fælles regelsæt for finansielle tjenesteydelser anvendes på samme måde på kreditinstitutterne i alle berørte medlemsstater, og at de pågældende kreditinstitutter underkastes tilsyn af højeste kvalitet. ECB bør i forbindelse med udførelsen af sine tilsynsopgaver tage behørigt hensyn til de mange forskellige typer kreditinstitutter og deres størrelse og forretningsmodeller samt de systemiske fordele ved diversitet i Unionens banksektor.
- (5) For at sikre en gradvis konvergens mellem kapitalgrundlaget og de justeringer, der anvendes på definitionen af kapitalgrundlag i Unionen og på definitionen af kapitalgrundlag som fastsat i EU-lovgivningen, i en overgangsperiode, bør indfasningen af kapitalgrundlagskrav ske gradvist.
- (6) Opgaven med at sikre en konsekvent anvendelse af tilsynsmæssige krav på kreditinstitutter i de medlemsstater, der deltager i SSM, er et særligt mål med forordning (EU) nr. 1024/2013 og forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) og er overdraget til ECB.
- (7) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1024/2013 anvender ECB al relevant EU-ret, og såfremt denne EU-ret består af direktiver, den nationale lovgivning til gennemførelse af disse direktiver. Hvis den relevante EU-ret består af forordninger, og hvis disse forordninger i øjeblikket udtrykkeligt giver medlemsstaterne valgmuligheder og skøn, anvender ECB også den nationale lovgivning om udøvelse af disse valgmuligheder og skøn. De nationale bestemmelser bør ikke påvirke den fælles tilsynsmekanismes smidige funktion, for hvilken ECB er ansvarlig.
- (8) Sådanne valgmuligheder og skøn omfatter ikke de valgmuligheder og skøn, som kun er til rådighed for de kompetente myndigheder, og som kun ECB har kompetence til at udøve og i givet fald bør udøve.
- (9) Under udøvelsen af valgmuligheder og skøn skal ECB som den kompetente myndighed iagttage de generelle principper i EU-retten, navnlig principperne om ligebehandling, proportionalitet og de berettigede forventninger, som kreditinstitutter under tilsyn har.
- (10) Hvad angår de berettigede forventninger, som kreditinstitutter under tilsyn har, anerkender ECB, at der er behov for overgangsperioder, hvorunder ECB's udøvelse af valgmuligheder og skøn afviger betydeligt fra den måde, hvorpå de kompetente nationale myndigheder har ageret, før denne forordning trådte i kraft. Navnlig i de tilfælde, hvor ECB udøver sine valgmuligheder og skøn i forbindelse med overgangsbestemmelser, som er fastsat i forordning (EU) nr. 575/2013, bør nærværende forordning fastsætte passende overgangsperioder.
- (11) I henhold til artikel 143, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ skal de kompetente myndigheder offentliggøre måden, hvorpå de i EU-retten disponible valgmuligheder og skøn kan udøves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes visse af de valgmuligheder og skøn i forbindelse med tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, som er overdraget til de kompetente myndigheder i henhold til EU-lovgivningen, og som ECB udøver. Den finder udelukkende anvendelse på de kreditinstitutter, der er klassificeret som signifikante i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013, og del IV og artikel 147, stk. 1, i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

*Artikel 2***Definitioner**

I denne forordning finder definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 2 i forordning (EU) nr. 1024/2013, artikel 2 i forordning (EU) nr. 468/2014 (ECB/2014/17) og artikel 3 i delegeret forordning (EU) 2015/61 anvendelse.

KAPITEL I

KAPITALGRUNDLAG*Artikel 3***Artikel 89, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Risikovægtning og forbud mod kvalificerende kapitalandele uden for finanssektoren**

Uden at berøre artikel 90 i forordning (EU) nr. 575/2013 og med det formål at beregne kapitalkravet i henhold til del 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 anvender kreditinstitutterne en risikovægt på 1 250 % på det største af følgende:

- a) beløbet for kvalificerende kapitalandele i virksomheder som omhandlet i artikel 89, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som udgør over 15 % af instituttets justerede kapitalgrundlag, og
- b) beløbet for kvalificerende kapitalandele i virksomheder som omhandlet i artikel 89, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, som udgør over 60 % af instituttets justerede kapitalgrundlag.

KAPITEL II

KAPITALKRAV*Artikel 4***Artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Låntageres misligholdelse**

Uanset hvordan den nationale fremgangsmåde var før denne forordnings ikrafttrædelse, anvender kreditinstitutterne princippet om »mere end 90 dage i restance« på de kategorier af eksponeringer, som fremgår af artikel 178, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013.

*Artikel 5***Artikel 282, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013: Risikoafdækningsgrupper**

For de transaktioner, som fremgår af artikel 282, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013, anvender kreditinstitutterne den markedsværdimetode, der er fastsat i artikel 274 i forordning (EU) nr. 575/2013.

*Artikel 6***Artikel 327, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Netting**

1. Kreditinstitutter kan anvende netting mellem et konvertibelt værdipapir og en modsvarende position i det underliggende instrument, som omhandlet i artikel 327, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt en af følgende betingelser er opfyldt:

- a) den kompetente nationale myndighed har fastsat en fremgangsmåde før den 4. november 2014, hvorunder sandsynligheden for, at et givet konvertibelt værdipapir ombyttes, tages i betragtning, eller

b) den kompetente nationale myndighed før den 4. november 2014 har fastsat et kapitalgrundlagskrav, der dækker ethvert potentielt tab, som kunne forekomme ved ombytningen.

2. Fremgangsmåderne i henhold til stk. 1, som de kompetente nationale myndigheder har vedtaget, anvendes, indtil ECB har vedtaget sin egen fremgangsmåde i henhold til artikel 327, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 7

Artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013: Dispensation

Hvis der sker et omfattende svigt i et system, som omhandlet i artikel 380 i forordning (EU) nr. 575/2013, som ECB bekræfter ved en offentlig meddelelse, gælder følgende bestemmelser, indtil ECB har offentliggjort en meddelelse om, at fejlen er udbedret:

- a) kreditinstitutter behøver ikke at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 378 og 379 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
- b) undlader en modpart i denne situation at afvikle en handel, anses det ikke for en misligholdelse med hensyn til kreditrisikoen.

KAPITEL III

STORE EKSPONERINGER

Artikel 8

Artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Begrænsninger for store eksponeringer

Uanset hvordan den nationale fremgangsmåde var før nærværende forordnings ikrafttrædelse, må grænsen for størrelsen af en stor eksponering, som omhandlet i artikel 395, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, ikke være under 150 millioner EUR.

Artikel 9

Artikel 400, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelser

1. Eksponeringerne, som er anført i artikel 400, stk. 2, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, er fritaget fra anvendelsen af forordningens artikel 395, stk. 1, for 80 % af den nominelle værdi af de dækkede obligationer, såfremt betingelserne i forordningens artikel 400, stk. 3, er opfyldt.
2. Eksponeringerne, som er anført i artikel 400, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, er fritaget fra anvendelsen af forordningens artikel 395, stk. 1, for 80 % af eksponeringsværdien, såfremt betingelserne i forordningens artikel 400, stk. 3, er opfyldt.
3. Eksponeringerne, som er anført i artikel 400, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som et kreditinstitut har indgået mod de deri anførte virksomheder, er fuldt ud fritaget fra anvendelsen af forordningens artikel 395, stk. 1, såfremt betingelserne i forordningens artikel 400, stk. 3, som yderligere specificeret i forordningens Bilag I, er opfyldt, og såfremt disse virksomheder er omfattet af det samme tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF⁽¹⁾, eller tilsvarende standarder i et tredjeland, som yderligere specificeret i forordningens Bilag I.
4. Eksponeringerne, som er anført i artikel 400, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, er fuldt ud fritaget fra anvendelsen af forordningens artikel 395, stk. 1, såfremt betingelserne i forordningens artikel 400, stk. 3, som yderligere specificeret i forordningens Bilag II, er opfyldt.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikrings-selskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EFT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

5. Eksponeringerne, som er anført i artikel 400, stk. 2, litra e) til k), i forordning (EU) nr. 575/2013, er fuldt ud fritaget, eller i tilfælde af artikel 400, stk. 2, litra i), fritaget op til det højest tilladte beløb, fra anvendelsen af forordningens artikel 395, stk. 1, såfremt betingelserne i forordningens artikel 400, stk. 3, er opfyldt.

6. Kreditinstitutterne vurderer, hvorvidt betingelserne, som er fastsat i artikel 400, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 samt i det relevante bilag til forordningen, som finder anvendelse på den specifikke eksponering, er opfyldt. ECB kan til enhver tid kontrollere denne vurdering og i den forbindelse kræve, at kreditinstitutterne fremlægger den dokumentation, hvortil der henvises i det pågældende bilag.

7. Denne artikel gælder kun for de medlemsstater, som ikke har gjort brug af valgmuligheden i henhold til artikel 493, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om helt eller delvis at fritage en specifik eksponering.

KAPITEL IV

LIKVIDITET

Artikel 10

Artikel 415, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Indberetningsforpligtelse

Uden at det berører andre rapporteringskrav indberetter kreditinstitutterne i overensstemmelse med artikel 415, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 de oplysninger til ECB, som kræves i henhold til den nationale ret med det formål at overvåge overholdelsen af de nationale likviditetsstandarder, såfremt disse oplysninger ikke allerede er blevet fremsendt til de kompetente nationale myndigheder.

Artikel 11

Artikel 420, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 23, stk. 2 i delegeret forordning (EU) 2015/61: Udgående pengestrømme

Ved vurderingen af de udgående pengestrømme fra ikke-balanceførte handelsfinansieringsposter, som omhandlet i artikel 420, stk. 2, og Bilag I til forordning (EU) nr. 575/2013, og indtil ECB har fastsat satserne for udgående pengestrømme i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61, anvender kreditinstitutterne en udgående pengestrømssats på 5 %, som omhandlet i forordningens artikel 420, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, i delegeret forordning (EU) 2015/61. De tilsvarende udgående strømme indberettes i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Artikel 12, stk. 3, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Aktiver på niveau 2B

1. Kreditinstitutter, som i henhold til deres vedtægter ikke må besidde rentebærende aktiver af religiøse hensyn, kan indregne erhvervsobligationer som aktiver på niveau 2B i overensstemmelse med samtlige de betingelser, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra b), herunder nr. ii) og iii), i delegeret forordning (EU) 2015/61.

2. For de i stk. 1 omhandlede kreditinstitutter kan ECB regelmæssigt revidere det i dette stykke fastsatte krav og indrømme en undtagelse fra artikel 12, stk. 1, litra b), nr. ii) og iii), i delegeret forordning (EU) 2015/61, såfremt betingelserne, der er fastsat i den delegerede forordnings artikel 12, stk. 3, er opfyldt.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

*Artikel 13***Artikel 24, stk. 4 og 5, i delegeret forordning (EU) 2015/61: Udgående pengestrømme fra stabile detailindskud**

Kreditinstitutterne ganger de stabile detailindskud, som er dækket af en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med artikel 24, stk. 4, i delegeret forordning (EU) 2015/61, med 3 %, forudsat at Kommissionen har givet sin forudgående godkendelse i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, i delegeret forordning (EU) 2015/61, og bekræfter, at betingelserne i artikel 24, stk. 4, er opfyldt.

KAPITEL V

OVERGANGSBESTEMMELSER I HENHOLD TIL FORORDNING (EU) Nr. 575/2013:*Artikel 14***Artikel 467, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Urealiserede tab opgjort til dagsværdi**

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 indregner kreditinstitutter ved beregningen af deres egentlige kernekapital kun den relevante procentdel af deres urealiserede tab i overensstemmelse med artikel 467, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 og medtager tab på eksponeringer mod centralregeringer klassificeret i »besiddet med henblik på salg«-kategorien.
2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 er:
  - a) 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter højere procentdele end de i stk. 2 specificerede.

*Artikel 15***Artikel 468, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Urealiserede gevinster opgjort til dagsværdi**

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 fjerner kreditinstitutter ved beregningen af deres egentlige kernekapitalposter den relevante procentdel af urealiserede gevinster, som omhandlet i artikel 468, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, og medtager gevinster på eksponeringer mod centralregeringer klassificeret i »besiddet med henblik på salg«-kategorien.
2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 er:
  - a) 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - b) 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.
3. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter højere procentdele end de i stk. 2 specificerede.

*Artikel 16***Artikel 471, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Undtagelser fra fradrag af aktiebeholdninger i forsikringsselskaber fra egentlige kernekapitalposter**

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2018 har kreditinstitutter tilladelse til ikke at fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber fra de egentlige kernekapitalposter i overensstemmelse med reglerne i de nationale bestemmelser, såfremt betingelserne i artikel 471, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt.

2. Fra den 1. januar 2019 skal kreditinstitutterne fradrage aktiebeholdninger i forsikringsselskaber, genforsikrings-selskaber og forsikringsholdingselskaber fra deres egentlige kernekapitalposter.
3. Denne artikel finder anvendelse uden at berøre beslutninger truffet af den kompetente myndighed i henhold til artikel 49, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikel 17

Artikel 473, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Indførelse af ændringer til IAS 19

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2018 har kreditinstitutter tilladelse til at tillægge til deres egentlige kernekapital det beløb, som er omhandlet i artikel 473, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 ganget med følgende faktor:
  - a) 0,6 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - b) 0,4 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - c) 0,2 i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018.
2. Denne artikel berører ikke tidligere afgørelser truffet af de kompetente nationale myndigheder eller national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis sådanne afgørelser eller national lovgivning ikke tillader institutterne at tillægge det i stk. 1 omhandlede beløb til deres egentlige kernekapital.

Artikel 18

Artikel 478, stk. 3, litra a), c) og d), i forordning (EU) nr. 575/2013: Procenter for fradrag i egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. Ved anvendelse af artikel 478, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 er den relevante procentdel:
  - a) 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - c) 100 % fra den 1. januar 2018.
2. Denne artikel finder ikke anvendelse på udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet.
3. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter højere procentdele end de i stk. 1 specificerede.

Artikel 19

Artikel 478, stk. 3, litra a) og b), i forordning (EU) nr. 575/2013: Procenter for fradrag i egentlige kernekapitalposter af betydelige investeringer i enheder i den finansielle sektor og udskudte skatteaktiver, som afhænger af fremtidig rentabilitet

1. Ved anvendelse af artikel 478, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, er den relevante procentdel med henblik på anvendelse af forordningens artikel 469, stk. 1, litra a) og c):
  - a) 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - c) 100 % fra den 1. januar 2018.

2. Ved anvendelse af artikel 478, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013 er den relevante procentdel:
  - a) 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - b) 80 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - c) 100 % fra den 1. januar 2018.
3. Som undtagelse til stk. 2 er den relevant procentdel i henhold til artikel 478, stk. 2, i forordning (EU) nr. 575/2013, såfremt national lovgivning foreskriver en 10-årig udfasningsperiode:
  - a) 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
  - b) 60 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
  - c) 80 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018
  - d) 100 % fra den 1. januar 2019.
4. Stk. 2 og 3 finder ikke anvendelse på kreditinstitutter, som på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse er omfattet af en omstrukturingsplan, der er godkendt af Kommissionen.
5. Hvis et kreditinstitut, som er omfattet af anvendelsesområdet for stk. 4, erhverves af eller fusionerer med et andet kreditinstitut, mens omstrukturingsplanen er ved at blive gennemført, uden at den tilsynsmæssige behandling af udskudte skatteaktiver ændrer sig, finder undtagelsen i stk. 4 anvendelse på det erhvervende kreditinstitut, det nye kreditinstitut, som er resultatet af fusionen, eller det kreditinstitut, som overtager det oprindelige kreditinstitut, i samme udstrækning, som den fandt anvendelse på det erhvervede, fusionerede eller overtagne kreditinstitut.
6. ECB kan tage anvendelsen af stk. 4 og 5 op til revision i 2020 på grundlag af en overvågning af situationen i disse kreditinstitutter.
7. Skulle der opstå uventet store konsekvenser af de fradrag, som fremgår af stk. 2 og 3, og som ECB anser for at være væsentlige, gives kreditinstitutterne tilladelse til ikke at anvende stk. 2 eller 3.
8. Finder stk. 2 og 3 ikke anvendelse, kan kreditinstitutterne anvende de nationale bestemmelser.
9. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, såfremt den pågældende lovgivning fastsætter højere procentdele end de i stk. 1, 2 og 3 specificerede.

Artikel 20

Artikel 479, stk. 1 og 4 i forordning (EU) nr. 575/2013: Indregning af instrumenter og poster, der ikke kvalificerer som minoritetsinteresser, i den konsoliderede egentlige kernekapital

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 er den relevante procentdel for de i artikel 479, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, omhandlede poster, som ville være kvalificeret som konsoliderede reserver på grundlag af nationale foranstaltninger til gennemførelse af artikel 65 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF⁽¹⁾, kvalificeret som konsolideret egentlig kernekapital i overensstemmelse med de nedenfor anførte procentdele.
2. Den relevante procentdel med henblik på anvendelsen af stk. 1 er:
  - a) 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
  - b) 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1).

3. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter lavere procentdele end de i stk. 2 specificerede.

Artikel 21

Artikel 480, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013: Indregning af minoritetsinteresser og kvalificeret hybrid kernekapital og supplerende kapital i det konsoliderede kapitalgrundlag

1. I henhold til artikel 480, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 fastsættes værdien af den relevante faktor, som omhandlet i forordningens artikel 480, stk. 1, i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017, som følger:

- a) 0,6 i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
- b) 0,8 i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

2. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter højere faktorer end de i stk. 1 specificerede.

Artikel 22

Artikel 481, stk. 1, og 5, i forordning (EU) nr. 575/2013: Supplerende filtre og fradrag

1. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 udgør den relevante procentdel med henblik på at anvende filtre eller fradrag i henhold til nationale overgangsbestemmelser som er omhandlet i artikel 481, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, forudsat at betingelserne heri er opfyldt:

- a) 40 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016 og
- b) 20 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017.

2. I perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2017 behandler kreditinstitutter de beløb, som resterer, efter at filtrene eller fradragene i henhold til stk. 1 er blevet anvendt, i henhold til national ret.

3. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter strengere krav end de i stk. 1 specificerede.

Artikel 23

Artikel 486, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013: Grænser for kapitalposter, der i henhold til overgangsbestemmelser betragtes som egentlige kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter og supplerende kapitalposter

1. Ved anvendelsen af artikel 486 i forordning (EU) nr. 575/2013 er den relevante procentdel:

- a) 60 % i perioden fra den 1. januar 2016 til den 31. december 2016
- b) 50 % i perioden fra den 1. januar 2017 til den 31. december 2017
- c) 40 % i perioden fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2018
- d) 30 % i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2019
- e) 20 % i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
- f) 10 % i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021.

2. Denne artikel berører ikke national lovgivning, som allerede er i kraft på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis den pågældende lovgivning fastsætter lavere procentdele end de i stk. 1 specificerede.

Artikel 24

Artikel 495, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013: Behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden

De kategorier af aktieeksponeringer, som i henhold til artikel 495, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 kan undtages fra behandling efter IRB-metoden, er frem til den 31. december 2017 kun de kategorier af aktieeksponeringer, som den 31. december 2013 allerede var omfattet af en undtagelse fra behandling efter IRB-metoden i henhold til artikel 2 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1556 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Ikrafttrædelse

1. Denne forordning træder i kraft den 1. oktober 2016.
2. Artikel 4 finder anvendelse fra den 31. december 2016 og artikel 13 fra den 1. januar 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i henhold til traktaterne.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 14. marts 2016.

For ECB's Styrelsesråd

Mario DRAGHI

Formand for ECB

⁽¹⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/1556 af 11. juni 2015 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder for behandling i overgangsperioden af aktieeksponeringer efter IRB-metoden (EUT L 244 af 19.9.2015, s. 9).

BILAG I

Betingelser for fastsættelse af undtagelser fra grænsen for store eksponeringer i overensstemmelse med artikel 400, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 9, stk. 3, i nærværende forordning

1. Dette bilag finder anvendelse på undtagelser fra grænsen for store eksponeringer i henhold til artikel 9, stk. 3, i nærværende forordning. Ved anvendelse af artikel 9, stk. 3, anses de tredjelande, som er opført i Bilag I til Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU ⁽¹⁾, for at være ligestillet.
2. Kreditinstitutter skal lægge følgende kriterier til grund i forbindelse med vurderingen af, om en eksponering, som omhandlet i artikel 400, stk. 2, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne for en undtagelse fra grænsen for store eksponeringer i overensstemmelse med artikel 400, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - a) For at vurdere, hvorvidt eksponeringens særlige karakter, modparten eller forbindelsen mellem kreditinstituttet og modparten fjerner eller reducerer risikoen ved eksponeringen, som omhandlet i artikel 400, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kreditinstitutter lægge til grund, hvorvidt:
    - i) Betingelserne i artikel 113, stk. 6, litra b), c) og e), i forordning (EU) nr. 575/2013 er opfyldt, og navnlig, hvorvidt modparten er omfattet af de samme procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol som kreditinstituttet, og hvorvidt IT-systemerne er integrerede eller som minimum fuldt ud kompatible. Endvidere skal de lægge til grund, hvorvidt der foreligger nogen aktuelle eller forventede væsentlige praktiske eller retlige hindringer for modpartens rettidige tilbagebetaling af eksponeringen til kreditinstituttet, bortset fra i tilfælde af genopretning eller afvikling, når restriktionerne, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾, skal gennemføres.
    - ii) De foreslåede koncerninterne eksponeringer er begrundet i koncernens finansieringsstruktur.
    - iii) Processen til godkendelse af en eksponering mod en koncernintern modpart samt overvågnings- og kontrolprocessen for sådanne eksponeringer, på såvel individuelt som konsolideret niveau, hvor det er relevant, svarer til dem, der anvendes ved udlån til tredjepart.
    - iv) Kreditinstituttets risikoforvaltningsprocedurer, IT-system og interne rapportering gør det muligt kontinuerligt at kontrollere og sikre, at store eksponeringer mod koncernvirksomheder tilpasses til instituttets risikostrategi på niveauet for den retlige enhed og, hvor det er relevant, på konsolideret niveau.
  - b) For at vurdere, om en eventuel resterende koncentrationsrisiko kan imødegås med andre lige så effektive midler, såsom de ordninger, processer og mekanismer, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, som omhandlet i artikel 400, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kreditinstitutter tage højde for, hvorvidt:
    - i) Kreditinstituttet har robuste processer, procedurer og kontrolmekanismer på individuelt niveau og, hvor det er relevant, på konsolideret niveau, til sikring af, at anvendelse af undtagelsen ikke medfører en koncentrationsrisiko, der ligger uden for instituttets risikostrategi og strider mod principperne om en forsvarlig intern likviditetsstyring i koncernen.
    - ii) Kreditinstituttet som led i sin overordnede ramme for risikovurdering har foretaget en formel vurdering af den koncentrationsrisiko, der opstår som følge af koncerninterne eksponeringer.
    - iii) Kreditinstituttet har en ramme for risikokontrol på individuelt niveau og, hvor det er relevant, på konsolideret niveau, som på passende måde overvåger de foreslåede eksponeringer.
    - iv) Den opståede koncentrationsrisiko er blevet eller vil blive klart defineret i kreditinstituttets interne kapitalkravsvurderingsprocedure (ICAAP), og at den vil blive forvaltet aktivt. Ordningerne, processerne og mekanismerne til forvaltning af koncentrationsrisikoen vil blive vurderet under tilsyns kontrol- og evalueringsprocessen.
    - v) Der er dokumentation for, at forvaltningen af koncentrationsrisikoen er i overensstemmelse med koncernens genopretningsplan.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2014/908/EU af 12. december 2014 om ækvivalensen af visse tredjelandes og territoriers tilsyns- og reguleringsmæssige krav med henblik på behandling af eksponeringer i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 359 af 16.12.2014, s. 155).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

3. I forbindelse med vurderingen af, hvorvidt betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, kan Den Europæiske Centralbank bede kreditinstitutterne om at fremsende følgende dokumentation:
- a) En skrivelse undertegnet af kreditinstituttets retlige repræsentant, som er godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttet opfylder alle de betingelser for undtagelse, som er fastsat i artikel 400, stk. 2, litra c), og artikel 400, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - b) En juridisk udtalelse, udstedt af en ekstern uafhængig tredjepart eller af en intern juridisk afdeling og godkendt af ledelsesorganet, som dokumenterer, at der ingen hindringer er som følge af gældende lovbestemmelser, herunder skattelovgivning, eller bindende aftaler for, at en modpart vil kunne tilbagebetale eksponeringer til kreditinstituttet i rette tid.
  - c) En erklæring undertegnet af den retlige repræsentant og godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at:
    - i) der ingen praktiske hindringer er for en modparts rettidige tilbagebetaling af eksponeringer til kreditinstituttet,
    - ii) de koncerninterne eksponeringer er begrundet i koncernens finansieringsstruktur,
    - iii) processen til godkendelse af en eksponering mod en koncernintern modpart samt overvågnings- og kontrolprocessen for sådanne eksponeringer, på såvel niveau for den retlige enhed som konsolideret niveau, svarer til den, der anvendes ved udlån til tredjepart,
    - iv) der er blevet taget højde for koncentrationsrisikoen, som opstår fra koncerninterne eksponeringer, som led i kreditinstituttets overordnede ramme for risikovurdering.
  - d) Dokumentation undertegnet af den retlige repræsentant og godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol er de samme som modpartens, og at kreditinstituttets risikoforvaltningsprocedurer, IT-system og interne rapportering gør det muligt for ledelsesorganet kontinuerligt at overvåge niveauet for den store eksponering og dens forenelighed med kreditinstituttets risikostrategi på niveau for den retlige enhed og, hvor det er relevant, konsolideret niveau, og med principperne om sund likviditetsstyring i koncernen.
  - e) Dokumentation, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttets interne kapitalkravsvurderingsprocedure klart identificerer den koncentrationsrisiko, der opstår som følge af de store koncerninterne eksponeringer, og at denne risiko forvaltes aktivt.
  - f) Dokumentation, hvoraf det fremgår, at forvaltningen af koncentrationsrisikoen er i overensstemmelse med koncernens genopretningsplan.
-

BILAG II

Betingelser for fastsættelse af undtagelser fra grænsen for store eksponeringer i overensstemmelse med artikel 400, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 9, stk. 4, i nærværende forordning

1. Kreditinstitutter skal lægge følgende kriterier til grund i forbindelse med vurderingen af, om en eksponering, som omhandlet i artikel 400, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, opfylder betingelserne for en undtagelse fra grænsen for store eksponeringer i overensstemmelse med artikel 400, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - a) For at vurdere, hvorvidt eksponeringens særlige karakter, det regionale eller centrale organ eller forbindelsen mellem kreditinstituttet og det regionale eller centrale organ fjerner eller reducerer risikoen ved eksponeringen, som omhandlet i artikel 400, stk. 3, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kreditinstitutter lægge til grund, hvorvidt:
    - i) Der foreligger nogen aktuelle eller forventede væsentlige praktiske eller retlige hindringer for modpartens rettidige tilbagebetaling af eksponeringen til kreditinstituttet, bortset fra i tilfælde af genopretning eller afvikling, når restriktionerne, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU, skal gennemføres.
    - ii) De foreslåede eksponeringer er i overensstemmelse med kreditinstituttets normale drift og dets forretningsmodel eller er begrundet i netværkets finansieringsstruktur.
    - iii) Processen til godkendelse af en eksponering mod kreditinstituttets centrale organ samt overvågnings- og kontrolprocessen for sådanne eksponeringer, på såvel individuelt som konsolideret niveau, hvor det er relevant, svarer til dem, der anvendes ved udlån til tredjepart.
    - iv) Kreditinstituttets risikoforvaltningsprocedurer, IT-system og interne rapportering gør det muligt kontinuerligt at kontrollere og sikre, at de store eksponeringer mod dets regionale eller centrale organ er forenelige med dets risikostrategi.
  - b) For at vurdere, om en eventuel resterende koncentrationsrisiko kan imødegås med andre lige så effektive midler, såsom de ordninger, processer og mekanismer, der er fastsat i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, som omhandlet i artikel 400, stk. 3, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, skal kreditinstitutter tage højde for, hvorvidt:
    - i) Kreditinstituttet har robuste processer, procedurer og kontrolmekanismer til sikring af, at anvendelse af undtagelsen ikke medfører en koncentrationsrisiko, der ligger uden for instituttets risikostrategi.
    - ii) Kreditinstituttet som led i sin overordnede ramme for risikovurdering har foretaget en formel vurdering af den koncentrationsrisiko, der opstår som følge af eksponeringer mod dets regionale eller centrale organ.
    - iii) Kreditinstituttet har en ramme for risikokontrol, som på passende måde overvåger de foreslåede eksponeringer.
    - iv) Den opståede koncentrationsrisiko er blevet eller vil blive klart defineret i kreditinstituttets interne kapitalkravsvurderingsprocedure (ICAAP), og at den vil blive forvaltet aktivt. Ordningerne, processerne og mekanismerne til forvaltning af koncentrationsrisikoen vil blive vurderet under tilsyns kontrol- og evaluering processen.
2. I tillæg til de i stk. 1 fastsatte betingelser skal kreditinstitutterne ved vurderingen af, om det regionale eller centrale organ, som kreditinstituttet er tilsluttet i et netværk, er ansvarligt for likviditetsudligning, som omhandlet i artikel 400, stk. 2, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, tage højde for om det regionale eller centrale organs vedtægter udtrykkeligt fastsætter et sådant ansvar, herunder, men ikke begrænset til følgende:
  - a) Markedsfinansiering for hele netværket.
  - b) Likviditetsudligning inden for netværket inden for rammerne af artikel 10 i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - c) Tilvejebringelse af likviditet til tilsluttede kreditinstitutter.
  - d) Absorbering af overskydende likviditet fra tilsluttede kreditinstitutter.

3. I forbindelse med vurderingen af, hvorvidt betingelserne i stk. 1 og 2 er opfyldt, kan Den Europæiske Centralbank bede kreditinstitutterne om at fremsende følgende dokumentation:
- a) En skrivelse undertegnet af kreditinstituttets retlige repræsentant, som er godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttet opfylder alle de betingelser for undtagelse, som er fastsat i artikel 400, stk. 2, litra d), og artikel 400, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.
  - b) En juridisk udtalelse, udstedt af en ekstern uafhængig tredjepart eller af en intern juridisk afdeling og godkendt af ledelsesorganet, som dokumenterer, at der ingen hindringer er som følge af gældende lovbestemmelser, herunder skattelovgivning, eller bindende aftaler for, at et regionalt eller centralt organ vil kunne tilbagebetale eksponeringer til kreditinstituttet i rette tid.
  - c) En erklæring undertegnet af den retlige repræsentant, som er godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at:
    - i) der ingen praktiske hindringer er for et regionalt eller centralt organs rettidige tilbagebetaling af eksponeringer til kreditinstituttet,
    - ii) det regionale eller centrale organs eksponeringer er begrundet i netværkets finansieringsstruktur,
    - iii) processen til godkendelse af en eksponering mod et regionalt eller centralt organ samt overvågnings- og kontrolprocessen for sådanne eksponeringer, på såvel den retlige enheds niveau som på konsolideret niveau, svarer til den, der anvendes ved udlån til tredjepart,
    - iv) der er blevet taget højde for koncentrationsrisikoen, som opstår fra eksponeringerne mod det regionale eller centrale organ, som led i kreditinstituttets overordnede ramme for risikovurdering.
  - d) Dokumentation undertegnet af den retlige repræsentant og godkendt af ledelsesorganet, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttets procedurer for risikoevaluering, -måling og -kontrol er de samme som det regionale eller centrale organs, og at kreditinstituttets risikoforvaltningsprocedurer, IT-system og interne rapportering gør det muligt for ledelsesorganet kontinuerligt at overvåge niveauet for den store eksponering og dens forenelighed med kreditinstituttets risikostrategi på niveauet for den retlige enhed og, hvor det er relevant, konsolideret niveau, og med principperne om sund likviditetsstyring inden for netværket.
  - e) Dokumentation, hvoraf det fremgår, at kreditinstituttets interne kapitalkravsvurderingsprocedure klart identificerer den koncentrationsrisiko, der opstår som følge af de store eksponeringer mod det regionale eller centrale organ, og at denne risiko forvaltes aktivt.
  - f) Dokumentation, hvoraf det fremgår, at forvaltningen af koncentrationsrisikoen er i overensstemmelse med netværkets godkendelsesplan.
-